

rømmer, at i almindelig menneskelig Omgang er det noget brutalt, men naar det gælder en Fjende, der fortjener at være ens Fjende, hvor det gælder Korruptionen, der tror jeg, det er et udmærket Raad, at naar endelig mange Aars Angreb have bragt Korruptionens Kolos til at vakle, skal man ikke give sig til at omfavne den i Tavshed og stive den af, men saa skal man give den det afgørende Stød, saa den falder og ligger for bestandig. Og Situationen har netop i dette Efteraar været en saadan, at det afgørende Stød maaske kunde have faaet alvorlige Virkninger.

Derfor gør det mig for saa vidt ondt, at det ærede Medlem ikke netop ud fra det politiske Stæde, hvor han staar, ved denne Finanslovdebats Begyndelse var med til at tilføje Banksvindelen det Stød, som den havde fortjent. Det ærede Medlem undskyldte sig med, at han kun havde faaet læst Forhørene een Gang igennem. Jeg ventede saa, til det ærede Medlem fik Ordet anden Gang. Der var i Mellemtiden Lejlighed nok til at læse Forhørene igen endnu en Gang — jeg vil ikke sige al Fyldekalken, af hvilken der er megen i de Assessor Schouske Forhør, den springer man naturligvis over. Der er ogsaa mange aabne Punkter, mange Huller, som man kunde ønske udfyldte. Man standser ofte og siger: Her kommer det spændende — og saa kommer der ikke mere. Derimod vader man gennem ligegyldige Ting, som kunde være sparede, men dem kunde det ærede Medlem jo have sprunget over, hvorimod han kunde have understreget Hovedpunkterne og gaaet dem en Gang til igennem, det var der god Tid til, og saa kunde det ærede Medlem have draget Sagen frem, da han tog Ordet anden Gang. Det gjorde det ærede Medlem ikke. Denne Forsømmelse gør, at jeg, skønt det er hen imod Debattens Slutning, ønsker at sige et Par Ord om den Sag.

Jeg vil give det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) Ret, naar han — jeg tror paa Debattens første Dag — krævede kriminel Undersøgelse mod Privatbanken. Jeg er i saa Henseende ganske enig med det ærede Medlem, jeg tror, det er en Nødvendighed. Skal der naas til fuld Udrensning, maa der først fuld Opklaring, og en kriminel Undersøgelse hører efter min Mening nødvendig med til fuld Opklaring. Jeg tror, den højt-ærede Justitsminister var berettiget til under Sagens tidligere Gang at sige, at han vilde afvente Likvidationskomiteens Afgørelse. Der var sikkert ikke andet at gøre

for Justitsministeren. Denne Likvidationskomité, der var nedsat under det tidligere Ministerium, maatte komme til Ende med sit Arbejde. Det er der intet at sige til. Nu har denne Likvidationskomité endt sit Arbejde med et Forlig, som det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) før stemplede, og som jeg tror jeg med Tilslutning fra alle Sider her i Salen uden Overdrivelse kan stemple som de daarlige Samvittigheders Forlig; to daarlige Samvittigheder fra begge Sider have her mødt hinanden. Men det var jo ikke saa underligt, at det maatte komme til et saadant Forlig. Jeg vil her gøre det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), som jeg slutter mig til i Kravet om fuld Opklaring, opmærksom paa, at denne Likvidationskomité er nedsat af den Regering, han har støttet, denne Regering, hvis Venner gerne vilde kalde deres Regimente, deres Styre for et Landbostyre i mere udpræget Grad end det, der kan vente os under det nuværende saakaldte Studenter-samfundsministerium — jeg skal om et Øjeblik tillade mig at sige et Par Ord derom, da Udtrykket skal stamme fra mig; jeg har en lille Berigtigelse at gøre. Og denne Likvidationskomité, nedsat af et Ministerium, der skulde være et Landboministerium efter hans egen Mening i Modsætning til det nuværende — (P. T. Nielsen: Det er ikke mig, der har brugt dette Udtryk). Ja, ja, det er en Mening, der kom frem fra den Side, det ærede Medlem tilhører — denne Komité bestaar af to Kapitalistrepræsentanter og kun een Landborepræsentant. Naar det er Tilfældet, kan man slet ikke undre sig over, at Afgørelsen maatte blive, som den er bleven, og det forrige Ministerium, der gav Kapitalen en saa overvældende Indflydelse fremfor Landbostanden, har sit Ansvar derfor.

Det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) havde jo saa fuldstændig Ret, naar han drog Oktrojbehandlingen frem og paaviste, hvordan dette Ting og dets Flertal og den daværende Regering ganske svigtede ikke blot de almindelige demokratiske Interesser, men ogsaa Landbostandens Interesser. Det vil altid være et smukt Blad i det danske Socialdemokratis Historie, at vi stod alene her og kæmpede for Statens, det vil sige det hele Samfunds Interesser, medens de saakaldte Landborepræsentanter svigtede en Sag, der, som det ærede Medlem fra Kellerup sagde, er saa sund og sand agrarisk samtidig med, at den er almindelig demokratisk. De Herrer fra den Side tjente Kapitalisternes